

Patent dodatkowy
do patentu

Zgłoszono: 05.I.1966 (P 112 359)

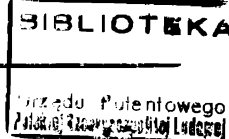
Pierwszeństwo:

Opublikowano: 20.I.1967

Kl. 21c, 55/01

MKP H 01 c 17/00

UKD

Twórca wynalazku: inż. Kazimierz Szczepanek

Właściciel patentu: Zakłady Wytwórcze Podzespołów Telekomunikacyjnych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Kraków (Polska)

Urządzenie do nanoszenia warstwy stykowej na elementy oporowe

1

Wynalazek dotyczy urządzenia do nanoszenia warstwy stykowej na elementy oporowe wykonane z materiału dielektrycznego pokrytego warstwą oporową i mające kształt łuku.

Dotychczas nanoszono tą warstwę ręcznie — pędzelkiem, co nie pozwalało na uzyskanie dużych wydajności i jakości produkowanych elementów.

Celem wynalazku jest usunięcie tych niedogodności, a przy tym podniesienie wydajności i jakości produkowanych elementów. Aby osiągnąć ten cel wytyczono sobie zadanie opracowania samoczynnego urządzenia do nanoszenia warstwy stykowej na elementy oporowe. Zgodnie z wytyczonym zadaniem powyższe cele uzyskuje się na urządzeniu wg wynalazku dzięki temu, że w trzpieniu podającym zamocowano wahliwie zaczepy umożliwiające samoczynne dozowanie elementów po jednej sztuce, przy czym układ dwóch wirujących pędzelków pozwala na naniesienie warstwy stykowej na oba końce elementu.

Takie skojarzenie podanych środków technicznych pozwala wyeliminować żmudną pracę fizyczną oraz podnieść jakość wytwarzanych elementów, zapewnia przy tym zwiększenie wydajności w stosunku do dotychczasowej.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniiony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia urządzenie w rzucie pionowym, fig. 2 — to samo urządzenie w rzucie pionowym w kierunku strzałki A, fig. 3 — częściowy rzut na płaszczyznę poziomą w kierunku

2

strzałki B, przedstawiający zespół dwóch obrotowych pędzelków, fig. 4 — zespół samoczynnego dozowania elementów po jednej sztuce, fig. 5 i fig. 6 — kształty elementów oporowych z naniesioną warstwą stykową.

Elementy oporowe 1 nakłada się ręcznie na trzpień 2, posiadający u dołu zaczepy 3 rozsuwane sprężyną 4 i podtrzymujące stos elementów. Przy ruchu do przodu suwak 5 ściska zaczepy 3. Zwolniony element 1 spada na powierzchnię suwaka 5, a przy jego ruchu powrotnym — na płytę nośną 6. Suwak 5 otrzymuje napęd przez wałek 7, łącznik pośredni 8, ciągnio 9, którego jeden koniec wykonuje ruch mimośrodowy. Mimośród nasadzony jest na wałek pionowy przekładni zębatej 11, napędzanej od zespołu napędowego 12 łańcuchem przegubowym 13.

W momencie, gdy ogranicznik 14 znajduje się w górnym położeniu, suwak 5 przy powrotnym ruchu przesuwając element 1 do strefy roboczej, do zetknięcia się z ogranicznikiem, którego zadaniem jest dokładne ustalenie położenia roboczego elementu. Z chwilą osiągnięcia tego położenia mechanizm unieruchamiający 15 zabezpiecza element oporowy przed przesunięciem się w czasie nanoszenia warstwy stykowej przez pędzelki 16 i 17. W wyniku wahliwego zamocowania pędzelków w obudowie 21 i 22 zderzak 19 powoduje naniesienie warstwy stykowej na końce elementu oporowego 1, a zderzak 20 nabierania jej z rolki 23, zanurzonej w

zbiorniku 24 wypełnionym ciekłą masą stykową. Rolka 23 jest napędzana od zespołu napędowego 18 za pośrednictwem paska okrągłego oraz tarcz 25 i 26.

Po naniesieniu warstwy stykowej na oba końce elementu oporowego, suwak 27 zrzuca element na płytkę nośną 28, zamocowaną na transporterze 29, który stanowi łańcuch przegubowy Galla, napędzany okresowo od mimośrod 10 cięgnem 9, poprzez łącznik 30 połączony zapadką 31 i kołem zapadkowym 32. Z chwilą, gdy na płytce nośnej transportera spadnie ilość elementów niezbędna na zapełnienie całej szerokości taśmy transportera piecowego 33, wówczas rolka 34 zamocowana do transportera 29 podnosi zderzak 35 i dźwignię 36, a obniża dźwignię 37 w wyniku czego elementy spadają w położenie niższe ograniczone dźwignią 37.

Po ponownym ruchu transportera 29, dźwignie 36 i 37 zajmują położenie wyjściowe, a elementy po ześlizgu spadają na siatkę transportera piecowego 33.

Zastrzeżenia patentowe

1. Urządzenie do nanoszenia warstwy stykowej na elementy oporowe mające kształt łuku, **znamiennie tym**, że ma trzpień (2) zaopatrzony u dołu w zaczepy (3) rozpierane sprężyną (4), na których opiera się stos elementów oporowych (1) i które umożliwiają zwalnianie tych elementów po jednej sztuce w sposób samoczynny przez ściśnięcie sprężyny (4) przy ruchu posuwisto-zwrotnym suwaka (5) poruszającego się synchronicznie z ruchem pędzelków (16 i 17) nanoszących masę stykową.
2. Urządzenie według zastrz. 1, **znamiennie tym**, że ma dwa pędzelki (16 i 17) osadzone w obudowach (21 i 22) tak, iż obracają się na dwu oddzielnych osiach w przeciwnych kierunkach i zderzak (19), który przyciska je do elementu oporowego (1) dla naniesienia na niego warstwy stykowej, oraz zderzak (20), który przyciska je do rolki (23) zanurzonej w zbiorniku dla nabierania ciekłej masy stykowej.

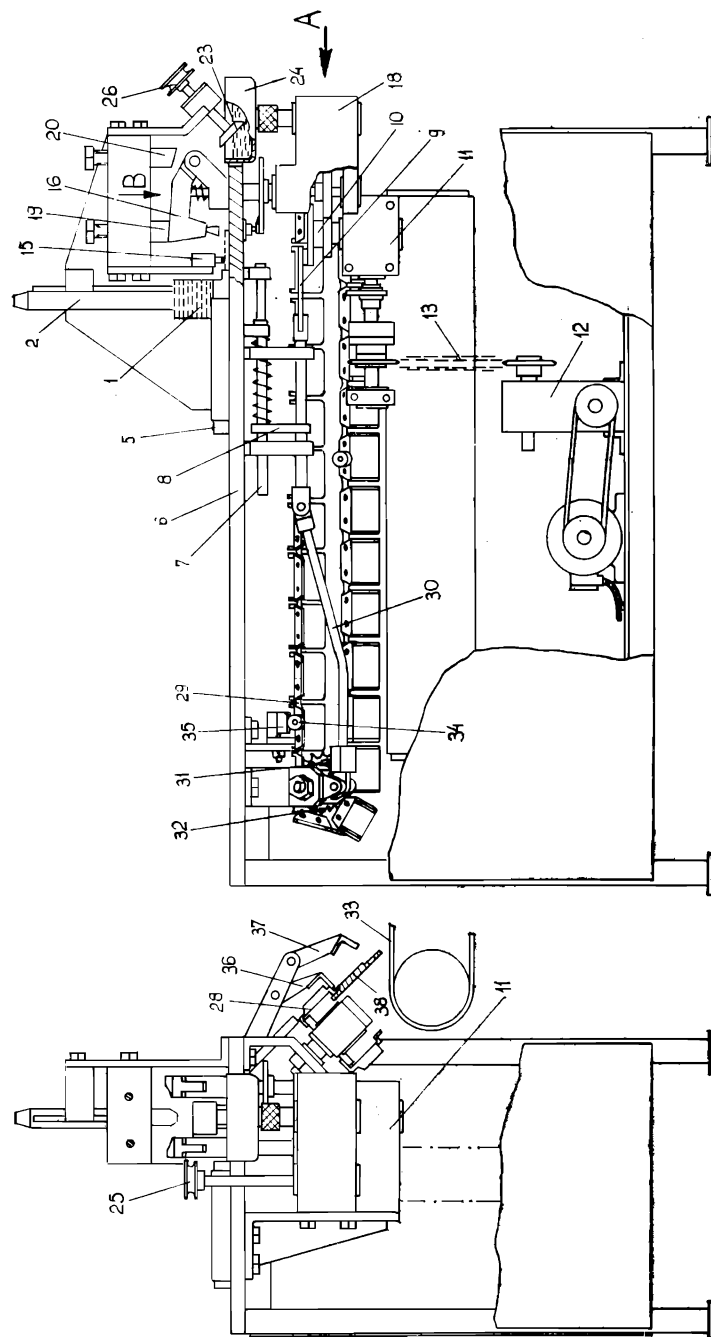

Fig 1

Fig 2

